

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΙΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δαρμάρρη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Η ΠΡΕΠΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῇ δεινῇ δοκιμασίᾳ, ἣν ὑπέστη τὸ Γένος ἐν ἐνὶ τῶν δουλευόντων τμημάτων αὐτοῦ, τῷ ἄτιμώτερον παντὸς ἄλλου ἀρπαγέντι, ἡμεῖς ἀντὶ πάσης ἐκκλήσεως πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, τῇ εὐνοίᾳ καὶ εὐμενείᾳ καὶ ἐγγυήσει τῶν ὁποίων συνετελέσθη ἡ ἄτιμος αὐτοῦ ἀρπαγή, ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, πρὸς τὴν ἐλληνικὴν ψυχὴν θὰ ἀποτεινόμεν πάλιν τὴν μόνην πρέπουσαν, τὴν μόνην σωτηρίαν ἐκκλησιν καὶ ἀφ' ἡμῶν θὰ κηρύξωμεν πάλιν, κατὰ τὸ ἀπαράβατον ἡμῶν πρόγραμμα, ὅτι ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν τὴν ἐπούλωσιν τῆς αἰμοσταγοῦς πληγῆς, τὴν νίκην τοῦ δικαίου καὶ τὴν ἐπιτεύξιν τῆς ἐθνικῆς ἐκδικήσεως.

Μόνον εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς δέον νὰ ἐλπίζωμεν, μόνον ἐπὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις ὀφείλομεν νὰ στηριχθῶμεν, ἃς εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι οὔτε αἱ δυνάμεις ἡμῶν θ' ἀποδειχθῶσιν ἄνισοι πρὸς οἰοῦσθ' ὅτε κινδύνους, οὔτε ἡ ἐλπίς ματαία καὶ φρούδη.

Ζηλοτυπεῖ τις ἐξ ἡμῶν τοὺς Βουλγάρους ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῶν κατωρθώματι; καὶ ὑπάρχει Ἕλληνας παρ' ὅλην τὴν φρικτὴν καταστροφὴν τῶν ἀδελφῶν του, μὴ προτιμῶν τὴν θέσιν τοῦ συμπαθοῦς θύματος καὶ μάρτυρος ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ ἄτιμου καὶ αἰμοδόρου δημίου, ὃν κατέκτησαν ἐν τῇ συνειδήσει καὶ αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν των οἱ ἐμπρησταὶ καὶ δολοφόνοι τῆς Ἀγγιᾶλου;

Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτου τίς ἀποδεικνύεται νικητὴς; Ὁ φρυάξας ἐπὶ τῇ καταδειχθείσῃ ἐν Μακεδονίᾳ ἀδυναμία του καὶ εἰς ἀντεκδίκησιν κρεουργήσας, καὶ ὀλοκαυτώσας τοὺς δουλωθέντας αὐτῷ ὑπὸ τῇ Εὐρώπῃς ἀλλογενεῖς, ἡ ὁ μετ' αὐταπαρνήσεως ὑποστάς τὴν ἐσχάτην θυσίαν χάριν τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ του καὶ καταδείξας ὅτι ἔχων τὴν δύναμιν νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸ μαρτύριον ἔχει ἐπίσης τὴν δύναμιν νὰ βαδίσῃ καὶ πρὸς τὴν νίκην;

Πρὸς τί ἄρα αἱ ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς ξένους καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Δαλιδᾶν Δύσιν, ἣτις ἔκοψε καὶ κόπτει καὶ θὰ κόπῃ αἰωνίως τὴν ἀναφυομένην κόμην τοῦ Ἑλλήνος Σαμφῶν, ἵνα τηρῇ αὐτὸν ἀσθενῆ, ληθαργοῦντα καὶ εὐπειθῆ ὑπήκοον; Πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, πρὸς τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἃς ἀπευθύνωμεν, πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ τώρα, τὴν πρέπουσαν ἐκκλησιν καὶ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναρρώσεως καὶ ἀνασυντάξεως ἃς ἐλπίζωμεν πεποιθότως τὴν ἐπάνοδον τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ Πατρίδος, ἃς ἡγλάζον εὐγενεῖς διὰ τῶν ὀπλων νίκαι καὶ ἱπποτικά διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος ἐκδικήσεις.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δωδεκάτη

(Ματθαίου Κεφ. ιθ' 16—24)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τί νὺ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τίησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε. Τό, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος. Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου τί ἐτι ὑστερῶ; Ἐφ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ὕπανε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραβίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες. Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Παρ' ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι παρὰ δὲ Θεοῦ πάντα δυνατὰ ἐστί.

Σημειώσεις.

1) Τί ἀγαθόν;—Φρονῶν περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ἐκ νεότητος ἐπλήρωσε τὸν νόμον, ἐρωτᾷ ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἑτερόν τι ἀγαθὸν ἔργον πρὸς τελείωσιν αὐτοῦ. 2) Τί ἐτι ὑστερῶ;—Κατὰ τί ἀπολείπομαι τῆς τελείας ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης; 3) Τὸ ἀδύνατον παρίσταται διὰ τῆς εἰκότος ταύτης· Δαυδάνεται δὲ τὸ μέγιστον γνωστὸν φορητὸν ζῶον, καὶ λέγει ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ διέλθῃ τοῦτο διὰ τῆς σμικροτάτης γωνίης ὅπῃς τῆς βελόνης ἢ σωθῆναι τὸν πλούσιον. 4) Ἐμβλέψας—μετὰ προσοχῆς, παρατηρήσας αὐτοὺς, ὡς ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βαρυσήμαντου λόγου, ὃν ἐμελλε νὰ εἴπῃ αὐτοῖς καὶ δι' οὐ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἀποριῶν ἐξηγοῦνται.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ. — Ο ΠΛΟΥΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς ἀφηγήσεως τῆς εὐλογίας τῶν παιδῶν ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος εἰς τὴν ἀφήγησιν συνομιλίας γενομένης μεταξὺ νεανίσκου τινος καὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ νεανίσκος οὗτος ἐφαντάζετο ἑαυτὸν δίκαιον, καὶ προσῆλθε εἰς τὸν Σωτῆρα ἵνα προκαλέσῃ δημοσίᾳ τὸν ἐπαινον ἑαυτοῦ. Καὶ προσπαθεῖ λοιπὸν ἐκ τῶν προτέρων ἀποκτῶν τὴν εὐνοίαν τοῦ Σωτῆρος, γὰρ ἔχει εὐμενῆ τὴν κρίσιν αὐτοῦ. Καὶ γονυκλιτῆς λοιπὸν παρακαλεῖ τὸν Κύριον λέγων, Διδάσκαλε, Σὺ ὁ φύσει ἀγαθός, ὁ γινώσκων καὶ διδάσκων

και πράττων αγαθά, γνώρισόν μοι ποίαν αγαθήν και θεάρεστον πράξιν όφείλω νά πράξω ίνα γένωμαι τελείως άρεστός εις τόν Θεόν, και έχω άμοιβήν της χρηστότητός μου ταύτης τήν κληρονομίαν της αιώνιας ζωής, ήτοι τήν διαρκή κοινωνίαν προς τόν Θεόν; Είναι βέβαιος ό νέος ούτος περί έαυτού; φρονεί ότι είναι τελείος, και περιμένει ν' άκούσῃ παρά τοῦ Κυρίου, ότι: Σύ είσαι δίκαιος και αγαθός, οὐδέν σοι λείπει. Και ό Κύριος εὐθύς έν άρχή άποκαρτών τούς λόγους αὐτοῦ και δεικνύων τό σφαλερόν ζυγ αὐτῶν, αλλά και τό σφαλερόν της αντίληψέως αὐτοῦ, εκλαμβάνοντος μέν τόν Σωτήρα ως άνθρωπον, άπομένοντος δέ εις αὐτόν ως τοιοῦτον τήν μή δυναμένην ν' άποδοῇ εις άνθρωπον προσωνομίαν αγαθός και συνάμα θέλων νά καταρρίψῃ πλαγίως τήν ιδεάν της τελειότητος, τήν όποιαν είχαν ήδη σχηματίσῃ περί έαυτοῦ ό νεανίσκος. Εκείνος εἶπεν εις αὐτόν: — Τί με λέγεις αγαθόν; Έκλαμβάνεις με ως άνθρωπον, και φρονείς ότι είναι δυνατόν ό άνθρωπος νά είναι τόσον τελείος ώστε νά γινώσκῃ και νά πράττῃ πάντοτε τό αγαθόν, οὕτως ώστε νά προσλάβῃ ως χαρακτηρισμόν τήν προσωνομίαν αγαθός, ταῦτα δέ φρονῶν φαντάζεσαι και σε αὐτόν τέλειον και αγαθόν. Και όμως μάθε ότι οὐδείς άνθρωπος είναι αγαθός. Αγαθός, έχων έμφυτον και οὐσιαστικήν τήν άπόλυτον αγιότητα και αγαθότητα, είναι μόνος ό Θεός. Δέν είναι λοιπόν τελείος, έν όμως θέλῃς νά γίνῃς τελείος διά νά γίνῃς μέτοχος της αιώνιας ζωής, τήρησον καθ' όλην σου τήν ζωήν τās έντολās τοῦ Θεοῦ και τās πρακτικές και τās θεωρητικές, γινόμενος έμός, και διά της εις έμέ πίστεως άναγεννώμενος. Ό νεανίσκος εξακολουθεῖ φρονῶν περί έαυτοῦ ταῦτα, και άκούσας έντολās, και φρονῶν ότι τās έντολās ετήρησε, διαπορῶν δέ μή τυχόν άλλας έντολās παρεισάγει ό Σωτήρ, άπειθύνει προς αὐτόν τήν έρώτησιν. Ποίās έντολās συνιστās μοι νά τηρήσω; Ό δέ Ίησους άναφέρει τās έντολās της δευτέρας πλακός, αίτινες περιστρέφονται εις τήν προς τόν πλησίον αγάπην, εἰς τās φαίνεται και μαρτυρεῖται και ή προς τόν Θεόν αγάπη. Και άπαριθμεῖ ό Κύριος τās έντολās ταύτας αίτινες άφορῶσιν εις τόν σεβασμόν της ζωής, της τιμής, της περιουσίας, τοῦ δικαίου τοῦ πλησίον, και εις τόν σεβασμόν τόν οίκογενειακόν, ήτοι εις τήν αγάπην τῶν γεννητόρων ήμῶν. Και μετ' αὐτήν άπαρίθμησιν ταύτην τῶν έντολῶν άναφέρει τήν περίληψιν τῶν έντολῶν τούτων διά της γενικής έντολής: αγαπήσεις τόν πλησίον σου ως σεαυτόν. Ό νεανίσκος φρονῶν ὅσα έφρόνει περί έαυτοῦ άπαντᾷ ότι τās έντολās ταύτας ετήρησεν άφ' ής ό νόμος καθίστα αὐτόν ύπόλογον τῶν πράξεων αὐτοῦ. Μηδένα βλάβας έφρόνει ότι εύρίσκειτο έν τῷ δικαίῳ, άλλ' ή άνησις τοῦ κακοῦ έν τῇ ζωῇ, δέν έξυπακούει και τήν πράξιν τοῦ αγαθοῦ. Έρωτᾷ λοιπόν νά μάθῃ κατά τί ύπολέιπεται από τοῦ πλήρους μέτρου της τελείας άρετής και δικαιοσύνης. Ό Ίησους άπαντῶν εἶπεν εις αὐτόν. Έάν έντως θέλῃς ν' άποβῇς ήθικός, και τελείος έν τῇ άρετῇ νά είσαι, όφείλεις ν' άποσπάσῃς από της καρδίας σου της πλεονεξίας και φιλαργυρίας τό κακόν, όφείλεις τήν αγάπην σου προς τὰ κτήματα νά μεταβιβάσῃς εις τόν πάσχοντα πλησίον σου. πώλησον πάντα τὰ υπάρχοντά σου, και ποίησον έλεημοσύνην εις τούς πτωχοῦς, και διά τοιαύτης γενναίας έλεημοσύνης θά δυναθῇς νά θεραπεύσῃς τό διακατέχον σε πάθος της φιλαργυρίας, θά ταπεινωθῇς έννοιῶν ότι δέν διαφέρεις από τῶν άλλων πτωχῶν ανθρώπων και ή έλπίς τήν όποιαν σήμεραν έχεις εις τὰ υλικά υπάρχοντά σου, θά έκτοπισθῇ εἰς αὐτόν και θά μεταφερθῇ εις τόν οὐρανόν, όπου θά έχῃς τοῦ λοιποῦ τās ελπίδας της άμοιβῆς της έλεημοσύνης σου, και τόν αληθινόν θησαυρόν τῶν αγαθῶν σου. Και άφ' οὗ άποσπαθῇς, οὕτω από τῶν υλικῶν άπολαύσεων, και στρέψῃς τό βλέμμα σου εις τās έν οὐρανῷ πνευματικές άπολαύσεις, έλθενά γίνῃς μα-

θητής και άκόλουθος μου, μορφώμενος τελείος έν ταις πνευματικαίς. Άκούσας ό νέος ότι προς άπόκτησιν της τελειότητος όφείλει νά πώλῃσῃ τὰ υπάρχοντά του, δέν έστερεσε τήν πρότασιν άλλ' άνεχώρησεν άμέσως αίσθανόμενος λύπην διότι έδειχθη οὐχι ως έφρόνει αγαθός, μή έχων τήν δύναμιν ν' άποσπαθῇ από τῶν υπάρχόντων αὐτοῦ διότι είχε κτήματα πολλά και δέν ήδύνατο εύκόλως ν' άποβάλῃ τόν πλούτον αὐτοῦ εκείνον. Ό Ίησους έστραμμένον έχων τό βλέμμα προς τόν άναχωρήσαντα πλούσιον νεανίσκον εκείνον, τόν μή δυναθέντα ν' άποδεχθῇ τήν ζητηθείσαν και δοθεῖσαν συμβουλήν τοῦ Σωτήρος περί τοῦ τρόπου, καθ' όν ήδύνατο ν' άποβῇ τελείος, εἶπεν εις τούς μαθητάς αὐτοῦ. Ό πλούσιος δουλεύει εις τόν πλούτον και οὐχι εις τόν Θεόν. ό πλούτος έχει τήν ιδιότητα νά διαστρέφῃ τήν συνείδησιν τῶν ανθρώπων, και νά παρουσιάζῃ εις αὐτήν αγαθόν πᾶν μέσον δίκαιον ή άδικον διά τοῦ όποιου ό πλούτος άποκτάται και πληθύνεται, εξαγκαλίζει νοῦν και καρδίαν τοῦ ανθρώπου νά προσηλώνωνται εις τὰ γήινα ή φθαρτά, και καταπνίγῃ έν τῷ ανθρώπῳ πᾶν συναίσθημα φιλελευθέρειας και αγάπης προς τόν πάσχοντα πλησίον αὐτοῦ. Οὕτως ό πλούτος εξαφανίζει έν τῇ καρδίᾳ τοῦ ανθρώπου τό αγαθόν και τήν άρετήν, και παρακωλύει εις αὐτήν τήν διά της άρετής τελειότητα. Και οὕτω άποβαίνει δύσκολος εις τόν πλούσιον ή σωτηρία ή ψυχική, ής συνέπειαι είναι ή άπόκτησις της έν οὐρανῷ μακαριότητος, ήτις εξαφανίζεται διά της έν τῇ καρδίᾳ τοῦ ανθρώπου πλήρους εξασφαλίσεως τοῦ κύρους τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Και έπαναλαμβάνει έντονώτερον ό Σωτήρ τήν έννοιαν ταύτην λέγων εις τούς μαθητάς αὐτοῦ ότι είναι εύκολώτερον νά διέλθῃ κάμηλος διά της όπῆς της βελόνης ή νά εισέλθῃ εις τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ άνθρωπος πλούσιος, διότι είναι μεγάλοι οί πειρασμοί τούς όποιους γεννᾷ ό πλούτος και διά ν' άποκτηθῇ, και διά νά διατηρηθῇ, και διά νά αὐξηθῇ, και είναι μεγάλη ή διάστασις μεταξύ αγάπης τοῦ πλούτου, και αγάπης τοῦ πλησίον. Οί μαθηταί γινώσκοντες ότι κατά τό μάλλον και ήτον ή φιλοκτημοσύνη και αγάπη προς τό πλουτεῖν είναι γενική εις πάντας τούς ανθρώπους, και άκούσαντες τήν άπελπιστικήν φράσιν ταύτην τοῦ Σωτήρος περί τοῦ άδυνάτου της σωτηρίας τῶν πλουσίων εξέπλησσοντο και ήπόρουν λέγοντες, ποῖος λοιπόν έκ τῶν ανθρώπων δύναται νά σωθῇ; Ό Ίησους ίνα έπιστήσῃ τήν προσοχήν αὐτῶν εις τήν ρήτραν τήν όποιαν έμελλεν ως άπάντησιν εις τήν άπορίαν αὐτῶν νά εκφράσῃ, έντενίζει εις αὐτούς παρατηρῶν αὐτούς μετὰ προσοχής, και εἶτα εἶπεν εις αὐτούς. Οί άνθρωποι δέν δύναται νά συντελέσωσιν άφ' έαυτῶν εις τήν σωτηρίαν αὐτῶν, αλλά παρά τῷ Θεῷ τὰ πάντα είναι δυνατά, και έπομένως αὐτός δύναται νά σώσῃ και τούς πιστευόντας εις αὐτόν πλουσίους. Ό πλούτος αὐτός καθ' έαυτόν δέν είναι πρόσκομμα εις σωτηρίαν, άλλ' ή προσήλωσις ή τελεία εις τήν άπόκτησιν και διατήρησιν αὐτοῦ είναι ή παρακωλύουσα τήν σωτηρίαν τῶν ανθρώπων, διότι οδηγεῖ τόν άνθρωπον εις πράξεις άντικειμένους εις τό θελήμα τοῦ Θεοῦ. Μόνη δέ ή εκπλήρωσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ είναι ή προκαλοῦσα τήν σωτηρίαν. όταν λοιπόν ό πλούτος ύποβοηθῇ τήν κανονικήν εκπλήρωσιν τοῦ θελήματος τούτου ό πλούτος γίνεται ὄργανον της σωτηρίας τοῦ ανθρώπου. Όταν ό πλούτος χρησιμεύει εις άνακούφισιν τῶν πασχόντων και όταν ό πλούτος πηγάζει έκ μέσων αγαθῶν και έκ τοῦ ιδρώτος και τοῦ κόπου τοῦ ανθρώπου, ό πλούτος δέν άποσπᾷ εις έαυτόν τήν καρδίαν τοῦ ανθρώπου αλλά τούναντίον γίνεται γέφυρα επικοινωνίας τοῦ ανθρώπου προς τούς ένδεεῖς, σύνδεσμος μιᾶς καρδίας ισχυρᾶς τοῦ πλουσίου, προς πληθύν άλλων καρδιῶν, τῶν ένδεῶν, μέσον άποσπάσεως τοῦ ανθρώπου από τῶν άπολαύσεων τῶν υλικῶν, και

προσηλώσεως αὐτοῦ εις άπολαύσεις πνευματικές, οἷαι είναι αἱ ήδοναί, ὅς παρέχει ένασκουμένη ή αγθσοεργία, και ή φιλελευθέρια, οὕτως ό πλούτος γίνεται μέσον σωτηρίας. Αλλά και όταν ό πλούτος άποβλήν πρόσκομμα εις σωτηρίαν και ό άνθρωπος έχει διαθέσεις και όρμās ψυχικές εις τό αγαθόν ό Θεός ύποβοηθεῖ τόν άνθρωπον, άφαιρῶν άπ' αὐτοῦ τόν πειρασμόν, ή άλλως παιδεύων και διορθεῖ αὐτόν εις χρησιμοποίησιν αγαθῶν τοῦ πλούτου. Οὐχι λοιπόν ό πλούτος άλλ' ή προσήλωσις και ή διά παντός μέσου άπόκτησις αὐτοῦ και ή κακή αὐτοῦ χρῆσις είναι αἱ καθιστῶσαι άδύνατον τήν σωτηρίαν τοῦ πλουσίου.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΑΔΕΛΦΗΣ ΣΤΟΡΓΗ

Κάτω 'στὰ πέντε μάρμαρα 'στὰ ἔξη λιθαράκια
'Εκεῖ κοιμᾶτ' ή Ρουσαλία, κόρη ροδοπλατμένη.
Κ' οἱ συμπεθεροὶ ἤρθαν, ἤρθαν γιὰ νὰ τήν πάρουν.
Κ' ή μάνα της τῆς ἔλεγε κι' ή μάνα της τῆς λέγει.
— «Σῆκω ἀπ' αὐτοῦ, κόρη μου και μὴ βαρυκοιμάσαι,
»Τ' οἱ συμπεθεροὶ ἤρθαν, ἤρθαν γιὰ νὰ σὲ πάρουν»
— «Ἄν ἤρθαν καλῶς ἤρθαν, στρώστέ τους νὰ καθίσουν.
»Κι' ἀπλωσε, δὴ τὸ χέρι σου 'στὴ μεταξένια μ' τσέπη.
»Καὶ πᾶρε τὰ νυγιάτικα, ἀχ, τὰ χρυσὰ μου ρούχα
»Και ἀλλάξτε τὴ μικρότερη και δώστε τὴν νὰ πᾶνε,
»Καὶ δώστε τὴν νὰ πάρουνε ἐκείνην γιὰτ' ἐμένα».

ΠΟΥ ΚΕΙΤΑΙ Ο ΑΛΗΘΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Υπάρχουν πολλοὶ παρ' ἡμῖν οἱ ὁποῖοι βλέποντες τοὺς πολλοὺς και ποικίλους ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ ἐπιτίθενται πανταχόθεν λυσσώδως καθ' ἡμῶν, ἀρχίζουν νὰ στενοχωροῦνται και νὰ φαντάζονται, ὅτι τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν σκᾶφος κινδυνεύει νὰ ναυαγήσῃ. Ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐπιβουλαὶ ἐν Κρήτῃ, ἀγρία και ἀπάνθρωπος καταδιώξις ἐν Βουλγαρίᾳ, Θράκῃ και Ρουμανίᾳ, πόλεμος ἐξοντώσεως ἐν Μακεδονίᾳ, ὕπουλος, διαβολικὴ ἐνέργεια ἐν Ἡπειρῷ, Ἱεροσολύμοις, ποικίλαι καταπίσεις πανταχοῦ της Τουρκίας· ἀπ' ἐτέρου δὲ φίλος, συμμάχος και ὑπερασπιστὴς οὐδὲ εἰς οὐδαμοῦ, ἰδοὺ, λέγουσιν, ἡ τωρινὴ κατὰστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δύσκολον εἶναι, ἐξακολουθεῖν, νὰ εὐρεθῇ ἄλλη ἐποχὴ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ καθ' ἣν οὗτοι πάντες φαίνονται ὅτι συνώμοσαν ἐναντίον μας.

Βεβαίως τὰ πράγματα τοιαῦτα φαίνονται ὅτι εἶναι· ἀλλ' ἂν τις παρατηρήσῃ αὐτὰ βαθύτερον, θά πεισθῇ νομίζων, ὅτι νὰ πάρῃ και ἄλλη ὄψις αὐτῶν. Οὕτω κατὰ πρῶτον παρατηρεῖται ὅτι και Γερμανικὴν τινα παρουσίαν πολλοὶ ἐχθροὶ (σημαίνουν ή κάμουν) πολλή τιμῇ, και κατὰ τὴν ἀέμνηστον Θεόδωρον Κολοκοτρώνην τὲς καρδιὰς ὅπου ἔχουν καρδιὰ πετροβολοῦν, ὅχι ἐκείνης ποῦ δέν ἔχουν. Λοιπὸν κατὰ ταῦτα αὐτὸς οὗτος ό πανταχόθεν ἄγριος πόλεμος ἐναντίον μας μαρτυρεῖ μεγαλοφωνότερον και ἐπιστημότερον παντός ἄλλου τεκμηρίου τὴν μεγάλην ἡμῶν ὑπεροχήν. Ἐπειτα και αὐτὰ τὰ πράγματα καλῶς ἐξεταζόμενα βεβαιῶσιν ἐπίσης ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἐτρομοκράτουν τὴν Μακεδονίαν οἱ ἀπίστοι Βούλγαροι κομιτατζήδες, και ὅμως εὐθύς ὡς ἐξ ἡμῶν ἄνδρες γενναῖοι καταλλήλως διοικούμενοι ἀνέλαβον τὴν ἀμυναν τῶν κατὰδυναστευομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, οὐ μόνον αὐτοὶ οἱ πρότερον τρέμοντες πρὸ τῶν Βουλγάρων ἐφρονήματίσθησαν, ἀλλὰ και οἱ πρόην τύραννοι κομιτατζήδες ἐξηφανίσθησαν και μετ' αὐτῶν πάντα, ὅσα διά της βίας εἶχον ἐπιτύχει, ἐξηφανίσθησαν. Καὶ αὐτὸς ό κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Βουλγαρίᾳ και Θράκῃ ἄγριος πόλεμος καθ' ἡμῶν αἰτίαν ἔχει, ὅπως αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι ὡμολόγησαν, τὴν ἠθικὴν μας ὑπεροχὴν και ἀξίαν, διά της ὁποίας κατορθοῦμεν οὐχὶ μόνον νὰ ζῶμεν ἀλλὰ και νὰ εὐποροῦμεν εις τὰς χώρας ἐκείνας.

Ὡς ἔμποροι, λέγουσιν, και δανεισταὶ οἱ Ἕλληνες κατορθώνουν νὰ καταπιέζουν τὸν Βουλγαρικὸν λαόν. Πολὺ καλὰ· τότε ὅς ἔλθουν και αὐτοὶ ἐδῶ νὰ καταπιέσουν τοὺς Ἕλληνας ὡς ἔμποροι και δανεισταί. Δέν θέλουν νὰ νοήσουν ὅτι εἶναι φυλὴ ὑποδεεστέρα πνευματικῶς και ἠθικῶς, και ὅτι εὐθύς ὡς ἀπομακρυνθῇ ὁ Ἕλλην ἀπὸ της χώρας ἐκείνης, θά εἰσχωρήσῃ ὁ Ἑβραῖος ή ὁ Γερμανός. Τοῦτο συνέβη ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου ἡμεῖς μὲν ὑπὸ της Τουρκίας πολὺ κατεδιώχθημεν, εἰσῆλθον δὲ και ἐπεκράτησαν εἰς τὸ ἐμπόριον οἱ Γερμανοί· ὁμοίως εἰσῆλθον και εἰσέρχονται ἀντὶ ἡμῶν εις Ρωμανίαν οἱ Ἑβραῖοι, τὸ ἴδιον δὲ θά γίνῃ ἀφ' ἡμῶν και ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἡμεῖς χάριτι θεῆς εὐρομεν ἤδη, και θά εὐρωμεν και ἄλλας χώρας, οἷον τὴν Αἴγυπτον και λοιπὰς εὐνοιομενας, ἵνα ἐμπορευθῶμεν και ζήσωμεν· ἀλλ' οἱ βάρβαροι διώκται μας δέν θά ὠφελήθουν τίποτε ἐκ τούτου. Πάντοτε θά εἶναι φυλαὶ ἀνεπίδεκτοι ἐλευθέρως πνευματικῆς κινήσεως, πάντοτε θά εἶναι ἐστερημένοι ἐμπορικῶς και τραπεζικῶς πνεύματος, και πάντοτε ἄλλοι θά ὠφελοῦνται ἐκ της εὐπορίας τῶν χωρῶν τῶν. Ἡμεῖς δὲ και ἐν Εὐρώπῃ και ἐν Ἀσίᾳ και ἐν Ἀφρικῇ και Ἀμερικῇ πανταχοῦ και πάντοτε θά δυνάμεθα νὰ δεικνύωμεν τὴν πνευματικὴν μας ὑπεροχὴν και θά ζῶμεν ἐν εὐπορίᾳ οὐχὶ μόνον μεταξὺ βαρβάρων, ὁποῖοι οἱ Βούλγαροι και Ρωμῶνοι, ἀλλὰ και μεταξὺ Ἀγγλων ἀκόμη. Τὰ παγκοσμίου φήμης καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Ράλλη ἐν Λονδίνῳ και τὰ μέγιστα καταστήματα τῶν Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπου ή Ἀγγλικὴ εὐνομία προστατεύει τὴν ἐντιμὸν ἐργασίαν, πολὺ διαφόρως ἀπὸ τὸν Βουλγαρικὸν ὄχλον, ταῦτα ἐπιβεβαιοῦσι τοὺς λόγους ἡμῶν.

Λοιπὸν οὐδεὶς φόβος ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐξω ἐχθρούς· ἴσως μάλιστα οὗτοι νὰ ὠφελήσουν ἡμᾶς, ἂν ἡμεῖς βλέποντες τὴν ἐπιθεσιν ταύτην ἀποφασίσωμεν νὰ διορθωθῶμεν ὡς πολῖται, ἀποφασίσωμεν ν' ἀποβάλωμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν κακὸν πολίτην, και ἐργασθῶμεν, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχόντος μέχρι τοῦ κατωτάτου ἀχθοφόρου μετ' αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ Κράτους και της Πατρίδος ἡμῶν, ὅπου ἀληθῶς πολὺ ὑστεροῦμεν. Σήμερον εἰς ἡμᾶς συμβαίνει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔλεγεν ό παλαιὸς ἐκεῖνος Περικλῆς· περισσότερον εἶναι νὰ φοβούμεθα τὰ ἰδικά μας σφάλματα παρὰ τῶν ἐχθρῶν μας τὰ σχέδια. Λοιπὸν ἐδῶ πρᾶγματι εἶναι ό φόβος, και ἀπ' ἐδῶ πρέπει νὰ ἀποφασίσωμεν τὴν ἐργασίαν και διόρθωσιν τῶν κακῶν, ἀρχίζοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐαυτοῦ του.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑδομάδα.

Ἐχὼ ἀκούσαντες τὴν πεποδημένην ἐπὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν νέων διδασκαλίαν και φιλολόγων ἐμφωλευμένην τοσοῦτον ζωηρῶς τὸ νοήσθημα της ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως και τοῦ μεγαλείου της πατρίδος, ὥστε πάλιν τὴν εκπλήρωσιν της ἱερᾶς αὐτῶν έντολής θέλουν ἀποδεχθῇ ἕξοι διδάσχοι τῶν διδασκάλων τοῦ γένους. Ἀπέρριπτον και ἀνεπίδεκτοι, ἡδονὴν ἐπὶ ζητοῦντες οὐχὶ ἐν τῇ διαμυρία τῶν ὀλίγων ἀπολαύσεων, ἀλλὰ ἐν τῇ μελέτῃ τῶν πνευματικῶν θαυμασίων της ἀρχαιότητος και ἐν τῇ χρησταῖς ἐλπίσι της ἰδίας αὐτῶν ἐνεργείας και ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν μεγίστων ἐθνικῶν συμπερόντων, ἀληθεῖς ἱεροπρεπεῖς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θέλουν δοξασι παρὰ τοῖς πολλοῖς τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔργον και θέλουν ἐρελκυσθῇ τὰς εὐλογίας της ἐνδόξου ἡμῶν πατρίδος.

Ι. Πανταζίδης.

Ι. Ν. Δ. Λ ο υ δ ῖ ο ν . Ὅταν σὺν Θεῷ λειτουργήσῃ ἑλλη-
τική ἀκαθαρμία θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ λύσις τῶν τοιούτων ἀπαρτῶν. Διὰ
τὰ λοιπὰ θ' ἀπαντήσωμεν βραδύτερον. Κ. Π. Λ. (. . .), Εὐ. Γρ.
Ν ε ἄ π ο λ ι ν , Στ. Κ. Κ. Ἀ ρ γ ο ς , Μιχ. Ν. Κ α λ ᾶ μ α ς
Δ. Π. Ἀ ρ τ α ν , Χρ. Ν. (. . .), Κ. Ι. Ν. Π α ρ ι σ ί ο υ ς ,
Μ. Δ. Ε. Ὁ δ η σ σ ὶ ν . Β. Χ. Β ο σ τ ῶ ν η ν , Σ. Ν. Ν ᾶ -
σ ο υ α ν . Ἀπεστάλησαν ζητηθέντα καὶ ἐγένοντο αἱ διορθώσεις
τῶν διευθύνσεων.—Π. Σ. (. . .) Διεκόπη ἔνεκεν ἐπιστροφῆς ἐκ τοῦ

ταχυδρομείου. Πέμψατε ἀκριβετέραν διεύθυνσιν.—'Αντ. Μ. Χ α νί α. 'Η ἀποστολὴ γίνεται τακτικώτατα διὰ τῆς 'Αν. Διευθύνσεως τῆς Παιδείας.—Β. Β. Π ά τ ρ α ς. 'Η ἐπίτευξις τῆς Κυριακῆς ἀργίας θὰ εἶναι ἀπόδειξις προόδου καὶ πολιτισμοῦ εἰς τὸν ὅποιον δυστυχῶς δὲν ἐρθάσαμεν φαίνεται ἀκόμη. 'Εν παλαιότεροις φύλλοις ἐπραγματεύθημεν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ θὰ ἐπανεέλθωμεν.—'Αλ. Π. Δ. Τ ρ ί κ κ α λ α. 'Αναμένομεν ζητηθείσας πληροφορίες.—Κ. Σ. 'Ε ρ μ ο ύ π ο λ ι ν. Τοιαύτας ἀγγελίας καὶ γνωστοποιήσεις δημοσιεύομεν ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι, μικρὰς μὲν κατὰ τὸ σχετικὸν τιμολόγιον μεγαλυτέρας δὲ ἀναλόγως ἢ κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ 3)16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1906

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον παρέχει
συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρ-
δος ἐκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ Γ' καὶ Δ' ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
ΔΡΑΧΜΩΝ 450,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἐκαστον γραμματίον διὰ μίαν
ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται :

ΔΡΑΧΜΗΣ

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

"Εν μέγα κέρδος.....	ἐξ	100,000	Δραχ.
"Εν κέρδος.....	ἐξ	25,000	Δραχ.
"Εν κέρδος.....	ἐκ	10,000	Δραχ.
Τρία κέρδη.....	ἐκ	5,000	5,000 Δραχ.
Πέντε κέρδη.....	ἐκ	1,000	5,000 Δραχ.
411 κέρδη.....	ἐξ	100	41,600 Δραχ.
578 κέρδη.....	ἐκ	58	28,900 Δραχ.
Ἐν ὅλῳ κέρδη.....		225,000	Δραχ.

ΚΕΡΔΗ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

2	μεγ. κέρδη	έξ	100,000	200,000	Δρ.
2	κέρδη	έξ	25,000	50,000	Δρ.
2	κέρδη	έκ	10,000	20,000	Δρ.
6	κέρδη	έκ	5,000	30,000	Δρ.
10	κέρδη	έκ	1,000	10,000	Δρ.
822	κέρδη	έξ	100	82,000	Δρ.
1156	κέρδη	έκ	50	57,800	Δρ.
*Εν όλω κέρδη				450,000	Δρ.

*Απευθυντέον: εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1906.

Ο Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ
ΔΑΜΒΕΡΓΗ—ΚΟΜΗΝΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΟΤΡΑΦΙΑ

Τόμος Α' .
Τιμᾶται δρ. 12.

**ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ**

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ
Μέγαρον Πεσμαζόγλου, ἔναντι Ἑθν.
Βιβλιοθήκης
Δίαν προδεχῶς ἄρχεται
ἡ λειτουργία του.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τραπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γράμματα καὶ εἰς χρυσόν. ἤτοι εἰς πράγματα καὶ λίρας στερεῆς ἀποδοτέας εἰς ὠρίσμενην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅπως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἑξῆςτερου καὶ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου. Το κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογίων πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	τοῖς	ο	κατ' ἔτος	δια	κατ.	6	μην.
2		»	»	»	»	»	1	ἔτους
2	1)2	»	»	»	»	»	2	ἔτων
3		»	»	»	»	»	4	»
4		»	»	»	»	»	5	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόχων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνο-
μαστικαὶ ἀνώνυμοι.

ΕΤΑΙΡΙΑ Σ.Π.Α.Π.
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Διὰ τοὺς ἀναχωρησέντας τὴν 13 καὶ 14 τρέχοντας Κυριακὴν καὶ Δευτέραν πρῶταν ἐκ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν διὰ Τρίπολιν, ἐκδοθήσονται εἰδικὰ εἰσιτήρια ἄνευ διακοπῆς ἰσχύοντα διὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν 16, 17 καὶ 18 τρέχοντας μὲ δικαίωμα ἀτελείας ἀποσκευῶν 20 χιλιογράμμων.

Πωλησις εισιτηρίων εἰς τοὺς σταθμούς
Α'. θέσις Δρ. 25, Β', Δρ. 20, Γ', Δρ.
12,50.

(²Εκ τοῦ γραφείου)

γαράκτης Π. Κελαϊδής, ὁ ὅσον ἐκτι-
μώμενος διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του ἐνε-
κατεστάθη ἐν ὁδῷ Κολοκοτρώνη 1.

ὑθος Φιξ. Συνιστάται παρὰ τῶν εἰδημό-
μόνων ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀγνός καὶ ὑγίει-
νός, ὁ ἕυθος Φιξ.

Ισοι θέλετε νὰ σώσητε τὰ ὑποδήματά σας
προμηθευθῆτε τὰ γνήσια εὐρωπαϊκὰ βερ-
γίχια ὁδ. Βουλῆς 6. Ἐκαστον κυτ.λ.25.

Σφραγίδες Καουτσούκ καλλιτεχνικαὶ παραδίδονται αὐθημερόν εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Κοκκινάκη οδ. Αἰόλου 121.